

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΚΑΤΑΜΟΝΑΣ.

Τήν Δευτέραν, 3^{ην} / 16^{ην} Φεβρουαρίου 2015 ἐωρτάσθη ἡ ἐορτή τοῦ ἁγίου καί δικαίου Συμεών τοῦ θεοδόχου εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Ἱερὰν Μονήν εἰς Καταμόνας εἰς τήν Δυτικήν Ἱερουσαλήμ.

Εἰς τήν ἱστορικήν ταύτην Μονήν τοῦ Πατριαρχείου σῶζεται ὁ τάφος τοῦ ἁγίου Συμεών καί τμήμα ἁγίου λειψάνου αὐτοῦ, χορηγηθέν εἰς τό Πατριαρχεῖον τῇ αἰτήσει αὐτοῦ παρά τῆς Μητροπόλεως Ζάταρ τῆς Κροατίας πρό τριῶν ἐτῶν.

Εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Μονῆς ταύτης προεξῆρξεν τῆς Θ. Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῶ τῶν παρεπιδημούντων Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Βεροίας κ. Παντελεήμονος καί Κίτρους κ. Γεωργίου καί τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου καί Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί Ἱεροδιακόνων ὡς καί Πρεσβυτέρων παρεπιδημούντων ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Ρωσίας, Ρουμανίας, καί Οὐκρανίας, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη καί μετέχοντος εὐσεβοῦς ἀθροῦς Ἐκκλησιάσματος ἐκ προσκυνητῶν ἐκ Ρωσίας Ρουμανίας καί Οὐγγαρίας καί ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων μελῶν τῆς ἐν Καταμόνας Ἑλληνικῆς Παροικίας.

Διαρκούσης τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον εἰς τούς πιστούς ἑλληνιστί, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ἐκάλυπεν οὐρανούς ἡ ἀρετή σου, Χριστέ, τῆς κιβωτοῦ γάρ προελθὼν τοῦ ἁγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος καί ἐπληρώθη τά πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας ἅγιος Κοσμάς Ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Ἡ ἱερά μνήμη τοῦ ἁγίου καί δικαίου Συμεών τοῦ θεοδόχου συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἁγίῳ τούτῳ προσκυνήματι, δηλονότι τῷ οἴκῳ καί τῷ μνήματι τῆς ταφῆς αὐτοῦ, ἵνα τελέσωμεν τήν Σύναξιν αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἄννης τῆς προφήτιδος. Ἡ ἐόρτιος καί πανηγυρική αὕτη Σύναξις ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς χθεσινῆς μεγάλης θεομητορικῆς καί μᾶλλον Δεσποτικῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅντως ὁ Ναός τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, δηλαδή ὁ Ναός τοῦ Σολομῶντος καί σύμπασα κτίσις ἐπληρώθη, ἐγένισεν ἀπό τήν δοξολογίαν Αὐτοῦ, ὅταν ἐνεφανίσθη ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, κρατούμενος ὡς βρέφος εἰς τήν ἀγκαλίαν,

«ἀγκαλοφορούμενος», τοῦ δικαίου Συμεών. Τό γεγονός τοῦτο, τό ὅποιον ἔλαβε χώραν τεσσαράκοντα ἡμέρας μετά τήν ἑορτήν τῶν Χριστουγέννων, διαδηλοῖ δύο τινα:

Πρῶτον μέν τήν ἱστορικότητα τοῦ μυστηρίου τῆς θείας ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ Λόγου καί δεύτερον τήν ἄφατον φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ «θέλοντος πάντα ἀνθρώπους σωθῆναι», (Α΄ Τιμ. 2,4).

Αὐτόν τοῦτον τόν Σωτήρα Χριστόν, ὁ δίκαιος Συμεών «ἐδέξατο εἰς τάς ἀγκάλας αὐτοῦ καί εὐλόγησε τόν Θεόν καί εἶπε «νῦν ἀπολύεις τόν δούλόν σου, Δέσποτα κατὰ τό ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν», (Λουκ. 2, 28-31).

«Τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ, δηλονότι τόν Χριστόν, εἶδεν πρωτίστως ὁ Πρεσβύτες Συμεών μέ τούς πνευματικούς τοῦ ὀφθαλμοῦς. Καί τοῦτο διότι ἦτο δίκαιος. Ἦτο καθαρὸς τῇ καρδίᾳ καί «μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοί τόν Θεόν ὁψονται», (Ματθ. 5,8), λέγει ὁ Κύριος. Καθαρός ὢν τῇ καρδίᾳ, ὁ Πρεσβύτες Συμεών ἀνέμενε μετ' ἀπολύτου βεβαιότητος καί ἄνευ τινός ἀμφιβολίας, νά ἴδῃ μέ τούς φυσικούς αὐτοῦ ὀφθαλμούς τό «σωτήριον τοῦ Θεοῦ», δηλονότι τόν Χριστόν σωματικῶς.

Εἰς τοῦτο μᾶς καλεῖ σήμερον ἡ Ἐκκλησία, λέγουσα διὰ στόματος τοῦ μελωδοῦ αὐτῆς: «Δεῦτε ἴδετε Χριστόν, τόν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βασιτάζει Συμεών σήμερον ἐν τῷ ναῷ». Ναί, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, σήμερον καί αὔριον καί ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος τούτου ὁ Χριστός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, «ὁ αἵρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου», βασιτάζεται εἰς τάς ἀγκάλας τῶν ἁγίων καί δικαίων Αὐτοῦ καί προσφέρεται τοῖς πᾶσι σωματικῶς καί πνευματικῶς ἐντός τοῦ ναοῦ τῆς δόξης Αὐτοῦ, δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τήν Κοινωνίαν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Ἐπί πλέον φῶς ἀληθινόν καί αἰσθητόν ὢν ὁ Χριστός, φανεροῦται καί γίνεται ὁρατός εἰς πάντα ἄνθρωπον θέλοντα νά ἴδῃ Αὐτόν. Πρός τοῦτο χρειάζεται ὁ καθαρισμός τῆς συνειδήσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τά ἔργα τῆς ἁμαρτίας, πού φέρουν νέκρωσιν εἰς τήν ψυχήν, ὡς κηρύττει ὁ Θεῖος Παῦλος εἰς τήν πρός Ἑβραίους ἐπιστολήν αὐτοῦ: «εἰ γάρ τὸ αἷμα τάυρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ραντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἁγιάζει πρὸς τήν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;», (Ἑβρ. 9, 13-14).

Ὁ Χριστός, ἀγαπητοί μου, εἶναι ὁ ζῶν Θεός, ὅπως ὁμολογοῦμεν εἰς τό σύμβολον τῆς πίστεως «Θεὸς ἀληθινὸς ἀληθινὸς ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ». Τήν θεμελιώδη ταύτην ἀλήθειαν διὰ τό θεανθρώπινον πρόσωπον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποίαν κηρύττει καί ὁμολογεῖ ὁ δίκαιος Συμεών, φωτιζόμενος ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εὐαγγελίζεται ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία, λέγουσα διὰ τοῦ μελωδοῦ αὐτῆς: «Κόλπῳ τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεῖς τῇ θεότητι σαρκωθείς ὡς εὐδόκησας ἀγκάλαις κρατούμενος τῆς Ἀειπαρθένου, χερσίν ἐπεδόθης τοῦ Θεοδόχου Συμεών ὁ τῇ χειρὶ σου κρατῶν τά σύμπαντα. Διό νῦν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν ἐν εἰρήνῃ τόν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα».

Ὁ σήμερον τιμώμενος ἅγιος Συμεών ὁ δίκαιος προβάλλει ὡς πνευματικὸς παιδαγωγός, ἀλλὰ καί γνήσιος λάτρης τοῦ ζῶντος Θεοῦ, τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀρχηγοῦ

τῆς πίστεως ἡμῶν. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι πολλοί εἰσιν οἱ τῆς συγχρόνου ἡμῶν ἐποχῆς ψευδοπροφῆται καί ψευδοδιδάσκαλοι, «πλανῶντες καί πλανώμενοι», (Β' Τιμ. 3,13). Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπτόμενοι ἔργων νεκρῶν (Ἑβρ. 9,14) κατὰ δέ τόν πατέρα τῆς Ἐκκλησίας ἅγιον Θεοφύλακτον: «ὁ νεκρῶν ἔργων ἀπτόμενος οὐ λατρεύει Θεῷ ζῶντι καί ἀληθινῷ, ἀλλά τά ἔργα, ἃ προαιρεῖται, ἐκεῖνα θεοποιεῖ». Καί αὐτό ἀκριβῶς πράττει ὁ σύγχρονος ἡμῖν ἄνθρωπος, ὡς καί οἱ δῆθεν προηγμένοι πολιτισμικῶς καί τεχνολογικῶς κοινωνίαι, αἱ ὁποῖαι προσπαθοῦν νά μᾶς ἐπιβάλουν τήν ἐθελοθρησκείαν αὐτῶν, τουτέστι τήν ἀνομίαν καί τήν ἐκ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἀποστασίαν αὐτῶν.

Δεηθῶμεν τοῦ Ἁγίου καί Θεοδόχου Συμεών, ἵνα διά τῶν πρεσβειῶν αὐτοῦ ἀξιωθῶμεν νά διέλθωμεν τό στάδιον τῆς ἀγίας καί μεγάλης νηστείας τοῦ Πάσχα ἐν ὑπομονῇ καί μετανοίᾳ. Μετά δέ τοῦ μελωδοῦ εἶπωμεν, τῷ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών εὐδοκήσαντι ἀνακλιθῆναι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, «λάμπρυνόν μου τήν ψυχὴν καί τό φῶς τό αἰσθητόν δηλαδή τόν Χριστόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς καί κηρύξω σε Θεόν ζῶντα καί ἀληθινόν» Ἀμήν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἐπί 40 ἔτη διακονῶν ὡς ἡγούμενος καί ἀνακαινιστής τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Θεοδώρητος ἐδεξιώθη τήν Πατριαρχικήν συνοδείαν εἰς τό ἡγουμενεῖον καί τό ἐκκλησίασμα εἰς τόν προαύλιον χῶρον τῆς Μονῆς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/EV0WQY2UZl0>

